

Ζωηρά Τίτλη

ΚΡΙΤΙΚΗ

«ΧΑΛΑΖΙ»

ΤΟ «ΧΑΛΑΖΙ»

ΤΟΥ κ. ΒΑΣ. ΗΛΙΑΔΗ

Το «Χαλαζί» του Βασίλη Ηλιάδη είναι μια θεατρική ήθογρασία, χωρίς μεγάλες προεκτάσεις ψυχολογικών συγκερυνσεων, αλλά πολύ καλοκτενισμένη σκηνικά, και με διάλογο φυσικώτατο και ενδιαφέροντα. Απορώ πώς το έργο αυτό δε δρῆκε τόσα χρόνια, στεγασί στο ελεύθερο θέατρο, δεδομένου ότι η λαϊκή εμπορικότης του είναι εξηραλισμένη. Όπως δηποτε, έγκρινω την άποφασί του Έθνικου Θεάτρου να το ανεβόση, επείδη το έργο του κ. Ηλιάδη διακρίνεται σαφώς για μιά προσπάθεια πνευματική κι ότωσδηποτε άνωτερη από την έμπυρική θεατρογραφία.

Ο κ. Κωτσόπουλς σκηνοθέτησε με μεγάλη φροντίδα και στοργή το «Χαλαζί», βοηθημένος από μερικούς κελους ήθοποιούς, πού παίζοντας όλην περίφημα τοίς ρόλους τους, μός έδωσαν μιά παρόστασι απόλύτως ίκανοποιητική. Ο Γιάννης Αύλωνίτης έλκισαγράφωε με πειστικότητα τόν χαρακτήρα του νησιώτη άρχοντοκαπετάνιου. Γλυκα και άνθρωπία έδωσε στο ρόλο της ή Άννα Ραυτοπούλου. Η Καίτη Λαμπροπούλου ήταν, σαν νησιωτοπούλα έρωτευμένη, πολύ συγκινητική. Το ίδιο ισχύει και για τή Λέλα Ησαΐα, στο ρόλο της γεροντοκόρης, πού έθυσίασε την εύτυχία της στο θωμό της οικουγενειακής παραδόσεως.

Ο Χαρ. Πλακούδης χρησιμοποίησε θαυμάσιους έκφραστικούς τρόπους για να ζωγραφίση τόν αντιπαθητικό μνηστήρα. Η κοτσόμπολα του νησιού δρῆκε εξαίρετη έρμηνεύτρια τή Νέλλη Μαρσέλου. Ο Θανάσης Κεδράκας δρῆκε τοίς άληθινούς τόνους για το ρόλο του άγαθού νησιώτη. Τέλος ό Άρης Μαλλιαγρός κατήγαγε περιφανή έπιτυχία έρμηνεύοντας τόν τύπο του καλοκάγαθου κι' έπιπόλασιου γερο-γλεντζέ.

Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ